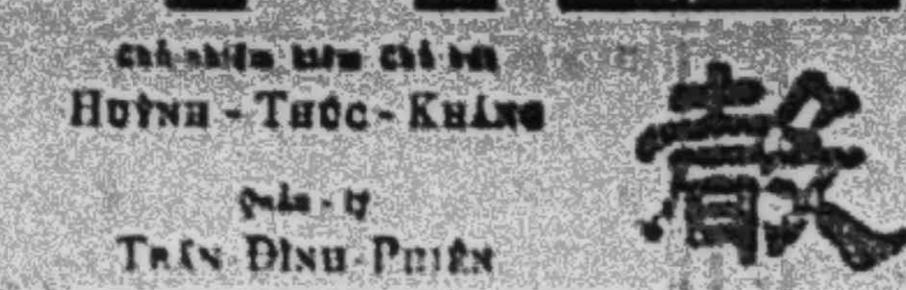


GIÁ BẢN	
MỘT SẢN	500
HAI SẢN	1.00
BA SẢN	1.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thứ và mandat gửi cho M. TRẦN
THỊ PHIEN. Ai dùng quảng cáo
về kinh doanh ta thường nghĩ trước.

nhà-sinh LÂU CÁT VĨN
HÙNG-THÚC-KHẮNG

Đại-đi-
TRẦN ĐINH-PHIEN



nhà-sinh LÂU CÁT VĨN
HÙNG-THÚC-KHẮNING

CHỦ VỊNH CÙNG CHỦ NHỰC

Người ở trong đời, trừ những kẻ mất hồn lương tâm, không biết liêm sỉ, thấy di thịt chạy, có xác không hồn, dànem cái óc thiêng liêng, cái thân quý báu của trời đất cha mẹ phu cho mình mà làm trâu làm ngựa, chịu một tiếng giá áo lùi cõi cho xong đời, thì chẳng nói lầm gì, còn ngoài ra bất kỳ người hạng nào, ai cũng ham đều vinh mà ghét đều nhục, tranh sự vinh mà lánh sự nhục. Nhỏ mà về phần cá nhân, lớn mà ở trong xã hội, cho đến châu Âu châu Á, giống trắng giống vàng, dân tộc cạnh tranh, hàng giao xung đột, lâm lúc hy sinh cả tánh mạng tài sản, của quăng xuống biển, thấy chất thành rúng, mà không tiếc, xé cái nguyên do, cũng vì hai chữ vinh nhục đó mà gây ra cả. Vinh nhục hai chữ, quan hệ với loài người, không phải là nhỏ, thế thì đã là loài người, có chút tâm huyệt, tưởng cũng cần xết nghĩa chữ vinh cùng chữ nhục cho rõ ràng, trước là định cái đường xu hướng của mình cho khỏi đến lồi lõm, sau là rèn đức cái tư cách một người quốc dân, cũng là một điều trọng yếu vậy.

Vinh là sang là tốt, nhục là xấu là hèn, nghĩa dô ai cũng đã biết, không cần phải giải thích, ta chỉ nên phân biệt nội dung cái vinh cùng cái nhục.

1) Về đường tinh thần cùng xu xác.

2) Về đường vinh-viễn cùng tạm thời.

3) Về đường thế-lực cùng chân chính.

Lầu cao nhà rộng, lên ngựa xuống xe, mặc sương ấm sung, đèn hay sắc đẹp, những sự ưa thích của xác thịt, không thiếu cái gì, ấy là vinh của xác xác, song tri não, không được mở mang, tâm tư không có cảm giác, ngoài sự ăn uống trai gái, không có gì là sự công, nói đến xã hội nhân-quân không biết dân là trời đất, gương trong xem bóng, dám vang hỏi lòng, tự nhiên mà sinh đều hổ thẹn, ấy là nhục.

Thế lực nghiêm trang, oai uy quyền khiếp chừng, một lời nói như sấm như giông, một trái tay có kẽ súng kẽ chết, lụa trong tạm thời mà xem thi rõ vinh thất, song rất ngon thường hay sinh bệnh, mà mua lòn không hay iron ngày, rầm rộ trong một hồi, rồi rút cục lại, hệt mọc nhành mai, hoa đào trêng gió, bảy mươi ngũ mươi dù, xung Tao-môn cùng hòn với

dắt vàng, (1) ba tháng ngắn lùa hồng, cái Tân-hàng cùng bay theo khói trắng, (2) vinh đã mất mà nhục không khi nào tiêu, ấy là cái vinh tạm thời, cái nhục vĩnh viễn.

Hãm kia phẩm nõ, thê bạc bài ngã, lớn mà nơi quên nơi triều, nhỏ mà trong lòng trong lòng, ở nhà thì kế hau người chực, di ra thì trống trước cõi sau, ngồi trước ăn trên, đầu heo nọng thịt, tự thế-lực cho là huy diệu, nên lòn ngõ này, rúc cửa nõ, trăm phương ngàn chước, xác bạc chạy tiền, dặng cầu cạnh cho được một chút vinh dù dè lừa loét người ta, nào có nghỉ đâu, dương hối chưa được, thi ngày lo đêm liệu, những đều xấu hổ cũng không từ, sau khi đã được rồi, sợ trước sợ sau, trong tâm-tư không lúc nào yên lặng, cái vinh không dầy một mây mà cái nhục dã xấp đến mây tắng, thì cái vinh đó có phải là chân-chính đâu.

Mấy đều dò, thường thường có những cái vẻ cảm dỗ phinh lừa người ta, cùi bể ngoài mà xem thi thau nõ mạ vàng, cùi kia lừa lừa, nếu ta không có con mắt quan sát, cái tri phản đoán, lấy cái lòng dạo dứt mà căn nhắc cái tư cách của người đời, thi không những không biết người mà chính mình cũng không tim được cái đường chân chính mà di cho khỏi lạc được.

Bởi vậy cho nên muốn hiểu thấu chân tướng chữ vinh cùng chữ nhục thì có hai phương pháp này: một là ghi những câu cách-ngôn của bực thánh hiền, hai là trông gương trước những người hào kiệt.

Ông Khổng-tử nói rằng: «An cam hủt nồng nước lá, cái vui ở trong, hằng lâm đều hất nghĩa mà giàu sang, ta xem như mày nói. »

Ông Mạnh-tử nói rằng: «Nhân thi vinh, bất nhân thi nhục. »

Nay ta lấy câu đó mà xét trong cõi đời, từ xưa đến nay, từ đóng qua tay, những bậc nhân nhân chí sĩ, biết bao nhiêu kẻ sinh gáp thời đại gian nan, kẻ cười người mắng, hết khổ nỗi đến nỗi kia tron đời chim trong bể oan khổ, tham chí có kẻ bị tù bị tội, tự cõi mắt thế-lực mà xem thi cho là nhục thật, mà chỉ vì tấm lòng yêu nước, giờ mán lo đời, sau khi mày tan trang sang, nước cõi dã lõi, tượng đồng bia đá, súng bài

(1) Tài-thao chết uy người ta đều mà nên phải lấy đều 72 cái mả để không ai biết. Cố Công điện von Thê-huang-Hàng-va đổi họ thông mà chảy chia-left

VÂN-VĂN

ĐI THUYỀN HỘM

Đọc nước ngang bờ cõi trời lõm, thuyền ai lo lùng bùi chiều hòm. Một bùa thơ rực rỡ trời đất. Bùi cảnh non sông chúc gió bão. Cảnh đặc chinh ở máy cuồn cuộn. Tưởng-rơi người chết trống tôm-tom. Cảnh khuya minh hắt minh tháng.

Gà nghèn vùng đông gầy ôm sõm. X
Nhớ người ở Thủy
(Trung-kỳ)

Kẻ đi người ở đợi chờ nhau, thương nhớ pí ai lao động những sầu. Kép mỏ song hò cõi gió lầu, Dám dia vách quê trật mưa ngâu. Non cao nước thảm trời muôn giặm. Bèo hép mây lan biến một bùi. Kẻ đi người ở đợi chờ nhau.

Tiễn bạn trở lại Bác
Tinh nặng so ngang phi nghĩa đầy. Kẻ về người ở tình sao đầy! Từ quy mây vận thơ hay đỡ, Tiên biệt với chung rực rỡ tình say; Từ tưởng khôn khuddy dành để da. Dùng dũng chưa nõi rời rai, Rời đây muôn dặm còn xa mây? Tới hối him hòng thẳng cánh bay...

Hoành-son
(Saigon)

CẨM-TẮC

anh em Hằng Lạc hối ai o!

Kết bắc người nam mây triệu người!
Rồi rác giống nõi ba cõi đất, Vé vang lịch sử một phương trời. Tân Hoàn muôn thủa non còn đó, hương. Nhị ngón thu mõm chửa voi!

Thế vận trái bao hối bì thái, Ai thương ? ai khóc ? lại ai cười?

LÂNG-NGÂM

Nó đời nặng lâm ai o !

Ai vay ? ai trả ? ai ôi ? ai cho ?

Trời cao ai thước mả do ?

Bên sầu ai lát ai giờ ai thảm ?

Vân e hường một mối tơ tằm,

Ngùn con luồng những xót thảm

thương vay !

Cánh trời bể nước non mây.

Cuộc đời ni khéo dài bùi tang

thương ?

Trăm năm một giấc hoàng long,

Cùng chung một kiếp thi thương

nhan cùng !

Rồi đây vùng vây vây vây !

Lương hò

Nguyễn-TAT-NA-KHUYẾN

khắp trong nhân-gian, sữ chép miêu thơ, danh tiếng truyền đến muôn kiếp, vinh biết là chứng nào !!

Xem thế thi rõ chân tướng chữ vinh cùng chữ nhục, không phải tại nơi xu xác mà cõi ở nơi tinh thần, không phải ở nơi tạm thời mà cõi nơi vinh viễn, không phải theo như thế-lực mà cõi tại tư cách chân chính của mỗi người, ai là kẻ có tâm huyệt, còn có nghĩ đến sự vinh sự nhục, xin hãy biện biện cho tinh, dặng tim cho ra đường chân-chính mà gắng sức theo dõi, không nên nghe tiếng trống mà chướng tai, thấy vỗng tai mà lòa mắt, đến nỗi lạc lõi lầm đường, cầu vinh mà trót ruột lấy nhục, trước là hai minh, sau lại có hại cho nhân-quần vầy.

X. T. T.

THẾ GIỚI CHIẾN TRANH

III. - HAI BÊN TRẬN THẾ

(Tiếp theo)

Trên thế giới còn có nước Mỹ chưa vào bén nõ, mà doan trước rằng nước Mỹ sẽ về bén nõ, cũng chưa thể xác được. Nước Mỹ xưa nay vẫn là một nước con buôn, dù nguy hiểm cho ai, đến đâu, chủ ý cũng lẩn cho ra một mồi lợi hoặc to hoặc nhỏ nõi nghe. Xem như hòn Âu-chien, trong ba năm ròng, Mỹ đã chịu ra mặt dù vào phe nào đâu. Họ đánh nhau mặc họ, ta cứ đứng nhìn, ta cứ đóng tau, ta cứ dũng súng, binh khí cứ làm cho nhiều, bén nõ cầu dùng, ta bắn cho thiệt cao. Đức mua cõi hòn, Pháp mua cõi hòn, miễn là có tiền thì được. Mãi đến tháng Avril năm 1917 Mỹ thấy Đức dã mồi mệt nõi vào hòn các nước hiệp-thương để đánh cõi Đức ngã luân không dày được. Trong cuộc chiến-tranh sau này cũng vậy. Buổi đầu Mỹ cũng sẽ cứ đứng bàng-quan, để lợi dụng mà bắn tau bắn súng. Sau thì ta cứ theo bén nõ có lợi thi vào. Xét Mỹ đối với bên Nhật-Anh-Pháp thi có chăng cũng chỉ thắn với Pháp chót định, vì rằng bọn tu-bản của Pháp non-sức không dã làm trả ngã cho Mỹ dã gã. Còn đối với Anh là nước tu-bản giàu mạnh thứ nhì của Âu-châu, cái chủ-nghĩa dã-quê của Mỹ vẫn coi Anh như cái định đóng giàn con mít. Mỹ muốn cho Âu-châu thành ra một nơi thuộc-địa của mình, muốn dem tu-bản mà chiếm hòn quyền cả thế-giới. Nhưng thỉnh thoảng lại gặp sức Anh dã kháng thành đối với Anh có thâm-thú, đến dù luân có lúc dã nõi lên rằng Anh-Mỹ chiến-canh cũng khó lòng tránh khỏi. Cõi đối với Nhật thi Mỹ cũng cho Nhật là cái rủi trời ngã-phi. Nói như thế thi hai bên chưa chắc bén hòn được bền như nhau, ký-giả chưa có gan mà quyết-doán được. Nhưng có một điều ta chắc là cuộc chiến-tranh này xuất hiện thi sự gõm gõe tàn-ác so với dai-chien trước kia sẽ xấp trăm nghìn lần. Không obnuc đánh nhau báng tau hay tau lõi mà còn đánh nhau báng hơi dõi, vi-trùng, không những trảng-sũ đánh nhau, mà rồi đến trê con, đàn bà như lời Thống-chế Foc-tuyên-hồ năm ngoái) cũng sẽ phải lòng chính-nhà; không những nước nó đánh nhau với nước kia mà đến trong một nước cũng sinh ra xung đột. San cuộc tàn-khốc này thế-giới sẽ đến thế nào, ước lượng ngày bây giờ chưa được. Cái ánh-hưởng cuộc chiến-tranh này trong xã-hội thế nào ? chắc là to lắm ! Cái ánh-hưởng đối với các dân-tộc yết-hèn thế nào ? chắc rằng to lắm. Nhưng những điều ấy không vào phạm-vi bài này, ký-giả chỉ xin bắn xem cái địa-vị xứ Đông-dương này trong cuộc lưu-huỷ ấy thế nào, còn cái ánh-hưởng đối với ta vẫn cũng to, ta đến nỗi cả cái vân-mệnh nước ta cũng quan-hệ ở đó, nhưng ta mới lời doa-ngử cũng chưa thi được vây.

(Còn nữa)

Xem tin Trung-Quốc ở trang trước

TRUNG-BẮC-BỘ HÓA-XA

CHÍ-NAM

Sách này có bán tại :

Số nhà 10 Bạch Mai ngã tư Trung Hiền và hiên Cát-Thanh n° 3 Rue du Chanvre Hanoi - Nguyễn Trãi n° 11 Avenue Paul Doumer Haiphong.

Mỹ hồn Bảo 33 grand Rue. Thành Hòa.

Nguyễn Văn Tùng café de la gare Tourane.

Nam Hùng Tư Ngập Hội Xã Faifo.

Trần trọng Cơ Quy Nhơn.

Hà Lan Phan Thiết.

Nhà In Tiếng Dân

VỀ VIỆC CỘ-PHẦN QUÁ HẠN

Xin lỗi đồng-te đây 2 khoản trong điều lệ, để nhắc lại các ngài cõi-dang chung góp dâng phần hòn được biết:

9 - Những cõi phần quá hòn mà sáp bắc cõi dã từ Công ty phần hòn thi cho một lần, qua một tháng nữa thi Công ty có quyền giao cho Công chúng hòn địa già, lợ hai theo như số định giá.

Nhưng cõi phần hòn dã rời thi phiếu cũ bỏ. Công ty sẽ phải cho các người mua lại những phiếu mới, cũng giữ số hòn theo phiếu cũ. Cái pháp luật thi tiền hòn cõi phần mà có lõi thi người mua cõi đồng cõi phải đòi mà có lợi thi được lấy.

Song trước khi bán cõi phần hòn thi Công ty có thể kèm-eo cõi đồng qua hòn.

11 - Khi bán lại cõi phần thi phải làm tờ khai bán, cõi người mua mua ký để ghi vào một quyền sở riêng-eo Công ty. Đầu cho người có chán cõi đồng thi bán được ngày, còn bón cho người ngoài thi người bán phải khai rõ & trong một quyền sở riêng-eo ở Hội sở, tên họ người mua, nghề nghiệp, chõ ô, số cõi phần muôn hòn, số hiệu và đồng giá các cõi phần ấy.

Năm ngày sau khi nhận được tờ khai đó thi Qua-lý hòn Đại-biển của Quản lý, phải bá cáo cho các cõi đồng khác trên tờ báo của Công ty.

Trong mười lăm ngày sau khi bá cáo thi các cõi đồng có thể hòn mua những cõi phần ấy được, ai trả đất hòn thi được mua.

Nếu qua mười lăm ngày mà trong cõi đồng không có bón thi được bán cho người đã khai trong số ; nhưng chia được bán cho người Annam mà tuổi.

Những người ngoại-quốc, hoặc được kế thừa, hoặc cõi mà có cõi phần của Công ty, thi lác hòn hòn phải mượn người Annam thi they và không bao giờ được bón làm Quản lý & Hội-biển.

Những cách thức trong việc khoản này hòi luô là mịnh tự bán hay là bán đấu giá theo luật cũng phải tuân theo cá.

HÙNG-THÚC-KHẮNING

CÔNG-TY

TẠP-LỢI

PHÉP NUÔI GÀ

Lợn trừng

(Tiếp theo)

Có hai cách : soi trừng và thử bằng nước muối.

a) Soi trừng. - Bém một quả trứng mới dê ra sol ở trước ngón đèn thi thấy ở bên đầu to, chỗ chửa không khi hòn khía còn nhỏ. Còn suốt quả trứng, nếu chỗ nào cũng không hòn dê cả, mới thiệt là trứng tươi.

Nếu soi lên mà thấy có vết đen hoặc thấy những đường vân vân, ấy là trứng cũ ; chỗ chửa không khi hòn thường rộng đến một hay hai phân lõi ; vỏ trứng đã bết đậm đặc mà trong không được trảng.

Nếu gõ gõ mà lõi thường dày & trảng luồng luồng lõi to. Nếu gõ gõ mà lõi thường dày & luồng luồng lõi to.

b) Thịt hòn nước muối. - Lấy 100 hay 125 grammes muối hòa với một litre nước, rồi đổ vào một cái cõi thực to. Bém thịt trung vào đó hòn chum xoong lòn dây hoặc gân sít dây ấy là trứng tươi, mới được một vài hôm ; nếu không lòn dây, ấy là trứng đã dã qua 6 ngày, còn trứng đã bết đậm đặc mà trong không được trảng.

Muốn cần thận nên làm như thế này :

Lấy một quả trứng vừa mới dê,

quá trung úy thả vào nước mồi, tên mồi lừa và nồi lừa bao nhiêu. Cò biết trước được như vậy thì về sau thử trúng mới được chắc chắn.

Muốn dùng nước muối để cho được lâu, phải lấy một miếng giấy con, dán vào cái cốc cho ngang với mặt nước. Dành dầu như thế để về sau nước có canh, thì chỉ phải cho thêm nước lạnh vào cho bằng mặt nước cũ, là lại dùng lửa trung được.

Bé dành trung

Mùa xuân và mùa hè gá đê nhiều, nên mua trung dê đánh, đèn múa rết đê trung dê có dùi dùng.

Nhưng trung dê dành phải thực troi và thực sạch. Trung úy mồi ngày phải di nhật một bát. Còn ở gá và rơm rạ phải giặt cho sạch.

Muốn dê dành trung phải dùng nước voi. Lấy 100 grammes voi tua lông (voi đã hóa với nước) hòa vào với 10 litres nước. Khoay di khuỷu lạt bao, nêm bẩn, rồi dê cho voi lông xuống trong 12 giờ. Đoạn lấy trung xếp vào một cái vò, xép dàm nhỏ chúc xuống, rồi dỗ nước voi vào cho ngáp lát cũ những lớp trung dê. Phải cát ý cho nước voi tràn lên trên trung đèn sau, bảy phân, phỏng và sau nước có canh di chung. Bộ tết lầu, có một cái mảng phô cát trên mặt nước, làm cho không khí không có thể đi qua nước mà ngâm vào trung được. Nờ thê trung mới it hóng. Cái mảng ấy phải để nguyên, trừ ra khi nào lấy trung ra dùng hãy dung dến.

Xong rồi thi dut nút vò lại, đem dê vào một nơi thực mát mẻ.

Muốn cầu thận hơn nữa, nên lấy một miếng vải, bò một ít với dà tôt rồi vào đó, buộc lại rồi ngâm vào trong vò. Làm thế chuit rồi cứ lần lần ngâm qua miếng vải mà tan vào nước voi, thành ra nước voi bao giờ cũng tốt.

Nước voi có cái đặc tính rất trùng mồi dê dành trung được lâu. Vết chung chuit voi lại lắp hết cả những lỗ con con và vò trung, làm cho vi trùng không có thể đi qua vò trung mà vào tết lồng trung hay lồng dê trung được.

Dùng cách này dần dà làm; dê dành trung trong năm, sau tháng cũng được mà vè sau trung cũng vẫn tốt. Những trung úy đem xào nấu cũng vẫn ngon. Những khi nào đem luộc phải lấy kim đui vớt lõi và trung cho nó thông hơi, không bị trung vò mất.

(Còn nữa)

NGUYỄN TRỌNG INÉ

Thú y - Hué

Cùng các Cò-dong ở Thanh-hoa

Cò phiếu nhứt định của các ngài, Công ty đã gửi cho ông Nguyễn-Trác, Đại-biên & phố Lô-cham nhà giao lại, vây xin các ngài đem biến lại tạm đến đó mà đổi lấy cò phiếu nhứt định cho cản tiến.

HUYNH-THÚC-KHÁNG Công ty

PHỤC-SINH

(XÃ-HỘI TIỀU-THUYẾT)

Điều-qua HOA - TRUNG

Số 67

CHƯƠNG HÀM ĐỎ (Đỗ Văn)

Còn là chiến thi đấu khai mạc, với bài hát năm đó của Hội-lò-và-nay bắc hồn mà đội mìn áo lưu là một nơi già trong đất Tây bá lợi.

Tin tức đối với Đề-mich-trí rất là quan trọng. Trước vẫn trước sau bấy giờ đây như cũ rồi. Chàng có thể bắt bén chung mìn, ăn bén chung mìn, không con gì ngoại trừ mìn. Nhưng cảm tình của mìn đối với Si-mông-sen thế nào? Những điều mìn nói trong các chuyện cũ cũng xưa đó là ý nghĩa thế nào? Nhưng thời không phải đợi lâu nữa để ông làm gì nữa, chỉ nên đi bao tin tai cho mìn, rồi hăng háng mà Đề-mich-trí liền đi ngay với cha ngay.

HỌC TRONG NUOC

TRUNG-KÝ

HUE

Sắp có quyết thư

Tòa Khâm-thiền-giam ở Hué báo tin rằng: tối hôm 3 Juin (tức là 10 tháng tư ta) từ 7 giờ cho đến 9 giờ có quyết thư.

AI báo vè mồi dê mà phu không có lý cho kho học Chánh-phủ

Số báo 79 đã đăng rằng mỗi người phu mồi di ngoại quốc thì Chánh-phủ bao được 2000, mỗi người mồi di xí thuộc địa của Pháp ngoài Đông-dương thì được 1000.

Trong địa giới Đông-dương lui xí nào có cu li xí khác đèn lam tuoi mỗi năm, ngân sách xí ấy phải nộp lại cho ngân sách xí bão, quản cu li một mìn tiền, ngang với mìn tiền thán của cu li phải nộp khí ở nhà, để lại nộp lại cho ngân sách xí bão quản của cu li. Ở Nam-ký cũng vậy.

Ngày 28 tháng Février, quan Khâm sứ Trung-ký lại mời kỹ ngài-định định rằng những người chủ thuê phải nộp cho ngân sách Trung-ký mọi mìn tiền ngang với số tiền thuê thán của cu li phải nộp khí ở nhà, để lại nộp lại cho ngân sách xí bão quản của cu li. Ở Nam-ký cũng vậy.

Hiếp dân một cách rất lạ. 1)

Nguyên ngày 18 Janvier 1928 tên Thượng-hai là người nhà Ông Bang là Bé Thượng-dê tên bà mẹ con tên Bình người Bón-Thôn, làng Bé-Bé giải về số Bang là, Ông Bang dốt mẹ con tên Bình vào buồng rồi bảo rằng:

« May mắn cướp ba lần sao không trung quan? May mắn bắt được vàng sao không đem nộp quan? Bây giờ lính súc vè bắt bối việc ấy để bỏ tù. Mẹ con tên Bình kêu oan, tôi nỗi nghèo khó, có gì mà mất cướp những ba lùn, và không bao giờ bắt được vàng bạc cả; Ông Bang là lấy súng bảo rằng:

« Ông làm quyền Đại lý có thể bắn người vô tội được, nếu không nhận hai lối đó thì ông bắn chết, rồi bắt hai mẹ con tên Bình khai khai tên tuổi biến vào một tờ giấy tía chí, bắt mẹ con y châm mục vào tay rồi diêm chí, lấy diêm chí xong giao mẹ con tên Bình cho tên Đề-Nghi dem về nhà giam, đánh dập và hàn hàn; bá ráo khò, thinh thoảng tên thuộc lại đến dọa nát và hành hung, bắt phải nộp bạc thi quan tha nhưng tên Bình nghèo, chỉ có con bò cái bẩn không ai mua, mà nấm hắt tết đâm, hôm 19 Janvier tên Bình mới được tha, về để chạy tiền, tên Bình hân hở không được không biết làm sao, làm đơn xuống phủ Tho-xuân kêu oan, ngày 20 Janvier thi mẹ tên Bình được tha đến kêu Ông Bang xin lại cái giấy tía chí mà quan bắt diêm chí hôm trước, Ông Bang không cho, bắc đê, bầm tinh; nhưng tên tuy phai của Ông Bang lại bao cái ván thi cùm nhà dài dày, mẹ tên Bình không hiểu là giấy mà gi mà lại lấy

1) Bài này bao nhiêu ngày sau đó, nhưng có xét chung có nên chia thành hai phần.

2) Bài chủ nhật 27 Mai diễn vò

Bà Phồn Hoa.

Song My lai cáo

Câu chuyện tăng lương

Nay nghe dồn rằng về chuyện « quan lại tăng lương » đã đăng trong số báo 79 bên vò nhanh bén văn, nên lại phải bới bên vào để thêm vào béo vò, trù như thế này.

Vậy: Thưa phái hàng số 30000 cử thêm mỗi tháng 2000 cho đến thưa phái hàng nhái (7-1) là 40000. Từ đó lại thêm mỗi trát 2350 cho đến chánh ngù (3-1) là 50300 thi thôi.

Và: Lệ mục, Phép dời 30000 rồi

cứ thêm mỗi trát mỗi đồng, cũng

điều chánh ngù thi thôi.

Từ 18: tăng cùi 2350 rồi cũng

mỗi trát thêm mỗi đồng cho đến

chánh ngù.

Tất cả các lương tăng

đó phỏng 11 vạn đồng.

Lại nghe rằng vì sự tăng lương

đó mà liên dán nộp thuộc công

ichi nguyên mỗi ngày là 0800

thêm giá thêm một ngày là 0805,

thành ra 0825. Số liên giá vào đó

phỏng được độ 16 vạn đồng.

Ký giả nói rằng những đèn phỏng

tùi đó là không có sự thật, vì nếu

thì

THANH-HOA (BÁI-THƯỢNG)

Hiếp dân một cách rất lạ. 1)

Nguyên ngày 18 Janvier 1928 tên

Thượng-hai là người nhà Ông Bang là Bé

Thượng-dê bắt bà mẹ con tên Bình

người Bón-Thôn, làng Bé-Bé giải

về số Bang là, Ông Bang dốt mẹ con

tên Bình vào buồng rồi bảo rằng:

« May mắn cướp ba lần sao không

trung quan? May mắn bắt được vàng

sao không đem nộp quan?

Bây giờ lính súc vè bắt bối việc

đem huyện, lại thấy bà có nỗi khát

khát không trách xót xí, song đầu

đau vò quan thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đem huyện, lại thấy bà là sự oai quyền

đ

Thanh ái! có trời đâu bá, hoa công sao kia trên người, hãy chỉ cuộc bén mảng trên đời, dù đến nỗi đâu xanh da làm nạn! Sức vóc học trò thì được dưỡng bao, mà ra dão dài, đây xe, suốt ngày khó nhọc lại cơm nước hôi tanh ruồi bù kiết dầu, biết rồi ngày qua tháng lại đến lúc và có còn giờ được nằm xuống tòn nữa không!

Mong rằng Chánh phủ sẽ mở lưỡng khoan hông mà xét xử cho công bằng

... Mong lắm thay!
Tin-tuc-Phong

QUẢNG-NAM

Bởi trời mà cũng tại ta

Mời đây ký giả về nhà quê (tiền S. A. thuộc phủ Điện-bản). Di đường thấy cái cẩn thận quèn thiết là tiếu diễn thảm đạm. Được đường thi gắp nhanh lùi trở coi thấu gãy mặt ốm, áo rách quần xó, ngã tay xia-xa. Vào tẩm những nhà t An-tich lão-bàng, tì nè c ai cũng than van ôm trời mỉm năm nay làm mất mìn luon, mà năm nay lại trái qua. Mấy năm trước, gao mít anh (30 lon sưa bò) chừng độ 0.800 0.850, nún nay cao đến 0.90. 1.00, chưa biết còn cao đến mấy nữa, nguy quái không hiểu đâu ta có tội gì mà ông xanh kia cứ giáng tai xuống mãi thế! kí giả nghe những lời than van mà buồn. Nghỉ cho kí thi đầu được múa, dàn ta cũng có no nǎu. Thế mà hỏi đến vẫn-dé Quốc-kế dàn sinh thi ai cũng ù cạc cạc, lối minh chẳng tìm c o ra, c ngòi trách giỏi, nghĩa là không biết dò cho ai, mà phải dò cho trời và ngõi mà trong trời vậy.

S. K.
FAIFOO

Cờ bạc! cờ bạc!

Không hiểu vì cờ gì mà năm nay ở Faifoo cờ bạc lại thành-bành một cách rất đặc biệt! chắc rằng quan trên không biết, còn các bác có lì thi biết nhưng nghĩ rằng: a bảo quan có lìch lợi si? không bảo thi lại được....

Bên nào ngày rào lũ năm lũ bầy, dàn ông, dàn bà, dù cả các hàng người, sòng bài, cầu, sòng xi-lát, sòng me. Lẽn vướn Ma chia P. đến nhà thầy p àn H. n à ông p àn T. nhà anh em K. n à chú S. T. C.G. nhại hì đánh cả ngày liên đêm: ngày thường thi bộ sưu nghề từ nghiệp cũ đánh. Hiện trạng ở Faifoo là thế đó: còn kết cuộc và ánh hưởng của sự dàn bắc t e nào không cần nói cuộc bá con cũng hiểu.

Mong rằng những người thức giả đã lờ say mê cờ bạc hãy mau mau tỉnh ngộ, mình là thương lưu nhân vật! T n ên tự tinh để làm gương cho bọn dân em, và Chính-phủ ra lệnh cấm ngăn để cao nhân dân ty bối làm ăn, còn những kẻ diêm dang, dan xio khôn nhau đó mà quên tam tu ngô, kouy nhiều lương dân, thi may lâm.

L. V. T. lại cáo

AI-LAO VIENTIANE

Cái nhục tự đầu mà đổi?

Ngày 3 Mai vừa rồi kí giả nhận

có việc đến nhà Bưu-Diện thấy một tầu kịch xà ra như sau này: a. Nguyễn anh A đến mua mandat poste bên bờ ống kỵ-lục tây làm xong rồi đưa qua bến thay Nam để giả bạc. Giấy mandat làm xong từ bờ Jijor mà đến giờ thay Nam chưa chịu nhận bạc anh A phải dừng đợi. Tiếp đến hai người tay vào mua mandat telegraphique anh A lại phải dừng đợi nữa. Mãi đến 5 giờ nhà giấy già bá, anh A trong bờ bờ mới khám nút nón: a Nhờ thay là làm ra nhau bạc cho con với kèo chờ đã lâu quá rồi. Thay Nam khi không nón lồi định lên quát rằng: a Mày dừng im dừng nói xò rò tau đánh một cái này vào đầu mà chát bảy g đ m iêng nói tay cầm cái giấy thay Nam xán. anh A thấy vậy lấy làm tức quá nói trả một câu rằng: a Hãy làm đà, rồi muốn đánh thi đánh a. Tiết Nam tức thi nám hàn giấy thay Nam đánh vào đầu anh A một cái không trúng, anh A tức quay lườm bàng giấy thay hết sức xán vào một thay Nam nhưng cũng không trúng. Đoạn rồi hai bờ chửi mắng nhau lù bờ, l ai người tay đứng hai bờ nhau nhau mím cười. Một lát có t ày Tòng ra can nói: a Ông có kí tên trên người bờ, chờ không được hồn hảu như vậy a nói rồi liền col giấy mandat nhận bạc cho anh A.

Xong rồi anh A disang bờ giấy thay kia mua tem, thay kia nói: a Tôi đi lại một câu nói mà rầy nhanh thiệt là vô ích quá a anh A trả lời a Bờ thay có hai người tay đứng đó có cờ dàn làm gi đầu, tại tên khốn nạn kia gây nán chờ. Cứ như lời thay Tòng nói thời các thay ở lòn Bưu Điện là kẽ trên mà những người đến mua mandat như anh A là người dưới. C. dã hồn rồng thế, sao thay Nam không biết tự xú cho tròn bòn phán kệ trên mà nà làm cách đối đãi như thế? để cung cho người tay một trò cười. Người tát lự minh khinh dã minh mà người ta mới khinh dã minh được. Cao ống Mạnh-tử nói thật không sai vậy.

Hoài nam Ng. h. V...

BẮC-KÝ HÀ-NỘI

Tin quan Thống sứ Robin. — Quan Thống sứ Robin và phu nhân ở Pháp sang chủ nhật mới rời dã tới Hanoi.

Tái binh khí xuống Hải-phòng. Hôm 14 Mai, nhà binh đã cho xe lửa tải 3 chiếc xe phà lùy xuống Hải-phòng.

Hôm 15 lại cho tài luôn ba chiếc ô-tô trái phà xuống nữa.

Các ô-tô binh khí ấy thuộc quyền một viên Trung-uy đội pháo thủ thuộc địa trung-uy.

Các xe ô-tô trái phà và ô-tô phà đầy sẽ giao cho sở Pháo-thủ Hải-phòng.

Trường tuyển cử các thủy thủ

— Nghe đâu quan Thống sứ Bắc-Ký định đến kí vào học này sẽ mở một trường tuyển các thủy thủ.

Hiện nay phủ Thống-sứ đang thảo chương trình học. Các giáo sư sẽ rảnh cho những viên họa tiêu ở Hải-phòng, còn học trò thi tuyển những người trai trẻ đã hiểu biết tiếng Pháp và ở miến ven bờ bờ.

(T. H. N. B.)

Danh sách các tầu hàng biển của

Đại-Quang-Du-Quoc-Phòng

